

Matkakertomus 12

18.5.2006, Bermuda

Viimeiset päivät St. Maartenilla kuluivat lähtövalmisteluiden merkeissä. Vappua vietimme kymmenen hengen suomalaisjoukolla ja meillä oli oikein mukavaa.

Purjehdus Bermudalle kesti 7 vuorokautta 7 tuntia, matkaa kertyi 888 mailia. Tuulet olivat alkua ja loppua lukuun ottamatta todella kevyitä ja jouduimme ajamaan koneella aika paljon (66 tuntia). Matka sujui kuitenkin mukavasti ja suurimman osan ajasta olimme näköetäisyydellä Jonegan ja / tai Venlan kanssa ja perillekin saavuimme kaikki kolme venettä muutaman tunnin sisällä.

Bermuda on kaunis, tosin tiuhaan asuttu, josta syystä villiä luontoa ei ole juurikaan näkyvissä. Talot ovat värikkäitä ja valkokattoisia ja ihmiset erittäin ystävällisiä ja auttavaisia. Toivoisimme, että meillä olisi enemmän aikaa tutustua saareen. Näyttää kuitenkin siltä, että lähipäivinä tuulet ovat suosiolliset purjehdukselle Azoreille päin, joten nostamme ankkurit luultavasti huomenna lauantaina. Matkaa on linnuntietä edessä n. 1850 mailia.

Matkapäivä kertoo näin:

27.4. – 6.5. Aika kului matkavalmisteluja ja hankintoja tehdessä. Tutkan varaosa viipyi ja viipyi, ja viimein keskiviikkona 3.5. päätimme, ettemme voi enää odottaa ja päätimme ostaa uuden tutkan. Onneksi eräässä venetarvikeliikkeessä oli jäljellä JRC. Hintakaan ei ollut paha, vain vähän enemmän kuin vanhan korjaus olisi maksanut. Toki Karilla oli ylimääräistä puuhaa sen asennuksessa, mutta kätevästi se kävi.

Vapunpäivän
aamuna Annaminin,
Jonegan, Melinan,
Venlan, ja me Erican
miehistöt
kokoontuimme
jollalaiturille.
Jokainen oli
askarrellut
vappuhatun, ja
arvoimme hatut itse
kullekin. Herätimme
huomiota ja hilpeyttä,
kun marssimme ne
päässämme Fort
Louisin kukkulalle
pitkin kaupungin
katuja.

Brunssimme oli
järjestetty

nyyttikestiperiaatteella ja herkkua oli kaikenlaista: perunasalaattia, tuoresalaattia, patonkia, keitetyjä muniä, anjovista, oliiveja, kalapateeta, parmankinkku-hunajamelonirullia ym. - ja tietysti kuohuviiniä.

Näköalat kukkulalta olivat mahtavat alas St. Maartenille, sen lahtiin ja laguuniin. Päivä oli aurinkoinen ja lämpötila luultavasti 15 – 20 astetta lämpimämpi kuin Suomessa. Vietimme mukavan päivän rupatellen ja vähän laulaenkin. Illalla Anja, Pekka ja Hannu kävivät vielä meillä uimassa, istumassa – ja taas vähän laulettiin.

Tällä jaksolla saimme pitkästä ajasta sateitakin. Eräänä päivänä vettä tuli niin paljon, että kun olimme menossa ruokakauppaan, jouduimme kääntymään takaisin. Vettä kaduilla oli niin paljon, että kahlasimme lähes puolissääreän ulottuvassa vedessä. Sinä vaiheessa, kun Kari putosi polviaan myöten ojaan, päätimme jättää kauppareissun myöhempään ajankohtaan.

Jonegan ja Venlan miehistöt saapuivat Suomesta tiistaina ja keskiviikkona (Kari, Pentti / Petri ja Pasi).

Torstaina 4.5. siirryimme laituriin. Sieltä käsin oli helpompi tehdä viimeisiä hankintoja, pestä pyykit, koota jolla ja suorittaa muut lähtövalmistelut.

Elinan ja Ilkan (Melina) ehdotuksesta veimme luetut ja ylimääräiset kirjat ja lehdet Melinaan ja vaihdoimme niitä siellä. Oli mukavaa saada taas uutta luettavaa.

7.5. Aamulla teimme viimeiset ostokset ja köydet irrotimme klo 12.30. Laitoimme heti tuuliperäsimen paikalleen ja nostimme kaikki purjeet. Tuuli oli 5 – 8 m/s, tuulikulma 50 – 60°. Aallokko oli aika korkeata ja vesi roiskui. Olimme onnellisia pappakuomustamme.

8.5. Kuten tavallista, ensimmäinen purjehdusyö meni aika vähillä unilla. Aallokko oli kovaa ja tuuli sivuvastainen 10 – 14 m/s. Keikutuksessa Kari läikäytti kiehuva vettä jalkapöydälleen. Onneksi se ei palanut pahasti.

Juttelimme klo 9 Venlan ja Jonegan kanssa, molemmilla kaikki hyvin. Sovimme, että ottaisimme VHF:llä yhteyttä päivittäin klo 9 ja 18. Olemme tulleet suunnilleen samaa vauhtia ja näemme kaikki kolme toisemme.

Ensimmäisen vuorokauden saldo huimat 152 mailia!

Iltapäivällä tuuli laantui ja oli illalla enää 4- 5 m/s.

9.5. Hyvin nukuttu yö takana. Huomasimme, että meillä on VHF:ssä jotain vikaa. Kuulemme ja meidät voi kuulla vain 2 – 3 mailin etäisyydeltä. Kari tutki johtoja ja liitoksia, mutta

vian syy ei selvinnyt.

Vuorokauden saldo 114 M, jäljellä 609 M.

Jouduimme tuulen puutteessa moottoroimaan n. klo 12 – 18.

Jonega näki illalla vieressään valaan suihkuja. Me olimme aika lähellä, mutta valitettavasti oli sen verran hämärää, ettemme erottaneet niitä.

Illalla ”vieraan” purjeveneen valot näkyvissä.

10.5. Rauhallinen yö. Aamulla klo 7.20 laiva lähes törmäyskurssilla – on merkillistä, että vaikka merta on ympärillä valtavasti, käy usein niin, että laivan ja meidän reitit näyttävät kohtaavan.

Aamulla tuuli oli kevyttä ja nostimme genaakkerin. Jotenkin kompuroin ja löin silmäkulmani ruoriin – aikamoinen täräys. Saa nähdä saanko mustan silmän!

Päivän saldo 112 M, tultu 378 M, jäljellä 502 M.

Puoliltapäivin jouduimme taas käynnistämään moottorin. Ensin yritimme kaikkia mahdollisia purjeyhdistelmiä, myös genaakkeria, mutta mikään ei auttanut. Iltapäivällä kokeilimme purjehdusta vielä kerran, mutta 4 m/s myötätuulessa purjeet vain läpsyttelivät. Tuuli ei voimistunut koko päivänä!

Juuri ennen auringonlaskua meren ja taivaan värit olivat silmää hivelevän kauniit.

11.5. Yritimme taas klo 1 purjehtia, mutta tuuli ei edelleenkään ollut riittävää.

Aamulla huomasimme, että veden lämpötila on laskenut huomattavasti: lähtiessä ST. Martinilla yli 29°, nyt enää 24,7°.

Päivän saldo 122 M, tultu 500 M, jäljellä 380 M.

Moottorointia edelleen. Erittäin kuuma päivä. Viehekin pärähti, mutta valitettavasti saimme saaliiksemme vain tyhjän mustan muovisäkin.

12.5. Yöllä taas laivan valot näkyvissä. Nostimme purjeet klo 3, tuulta 5 – 6 m/s, sivumyötäistä.

Klo 7 taas laiva näköpiirissä. Näimme myös ensimmäisen Portugalin sotalaivan.

Kahdeksan maissa tuuli loppui taas ja otimme käyttöön rautagenoan. Jonega ja Venla olivat jonkin verran sivussa meistä, joten otimme kurssin niihin päin.

Päivän saldo 121 M, tultu 621, jäljellä 260.

Klo 13 tuuli heräsi taas, genaakkeripurjehdusta klo 20 asti. Yö koneella.

13.5. Erittäin kostea yö. Meriveden lämpötila laskee melkein silmissä, nyt enää 23,6°.

Genaakkeri ylös klo 7, sivumyötäistä tuulta 5 – 6 m/s.

Päivän saldo 112 M, tultu 733, jäljellä 150.

Klo 13 vaihdoimme normaalipurjeisiin. Venla n. 10 M takana, Jonega mailin päässä. VHF-juttelumme ovat huvittavia, koska kuulemme vain lähellä olevan veneen kipparin puheen ja joudumme arvailemaan toisen osapuolen sanomiset.

Päivällä tuuli taas loppui kokonaan. Söimme päivällisen purjeet alhaalla killuen paikallamme täysin tyynessä. Ruokailun jälkeen käynnistimme taas moottorin.

Mietimme, mahdammeko ehtiä valoisaa aikaa Bermudalle. Se edellyttäisi aika hyvää vauhtia!

14.5. Yhden jälkeen yöllä pidimme purjesulkeiset: ensin kaikki normaalipurjeet ylös, sitten vaihdoimme genaakkeriin ja todettuamme täysmyötäisen ja korkean mainingin tekevän ohjaamisen työlääksi, laskimme genaakkerin alas ja aloimme veisata keulapurjeilla.

Aamulla klo 6, kun minä olin vielä nukkumassa ja Kari joi aamukahviaan, tuli kova tuulenpuuska ja sadekuuro. Kutterin spiirapuomi napsahti poikki kuin tulitikku. Puuskaa kesti jonkin aikaa ja sen myötä tuuli kääntyi iloksemme länteen.

Saldo 115 M, tultu 848, jäljellä 37,4.

Mukavaa (6 – 9 m/s) tuulta riitti koko päivän ja Erica eteni hyvää vauhtia. Ehdimme juuri auringonlaskun aikaan Bermudalle.

Ohjeet kehottavat ottamaan yhteyttä Bermuda Harbour Radioon 30 mailia ennen Bermudaa, mutta VHF-ongelmiemme vuoksi teimme sen vasta lähestyessämme satamaa. Siellä haluttiin tietää monenlaisia asioita:

- Mistä tulossa, minne menossa, kauanko aiomme viipyä Bermudalla?
- Montako henkeä veneessä?
- Veneen pituus, syväys, rungon väri, tyyppi (ketsi, sluuppi tms.)?
- Radiokutsu?
- Epirbin tyyppi ja ID-tunnus?
- GPS – lukumäärä ja tyyppi?
- SSB tai sateelliittipuhelin? Numero?
- Pelastuslautta – merkki ja monelleko henkilölle?

Saattaa olla, että jotain muutakin kysyttiin, mutta en muista mitä-

Satamaa lähestyessä meille väännettiin rautalangasta ohjeet kuinka edetä. Melkein tuskastuin, kun olisi pitänyt ehtiä laittaa lepuuttajia ja köysiä paikalleen, mutta aika kului välillä aivan itsestään selviää lähestymisohjeita kuunnellessa.

Tulimme kaikki kolme aivan peräjälkeen satamaan: ensin Jonega, me parin tunnin kuluttua perässä ja Venla noin puoli tuntia meidän jälkeemme.

Sisäänkirjautumisen jälkeen saimme (Jonega, me ja Venla) luvan kiinnittyä yön ajaksi rinnakkain reittialusten laituriin. Olimme hyvillämme, kun meidän ei tarvinnut lähteä etsimään ankkuripaikkaa pimeässä.

Vastaanotto oli todella ystävällinen, ja suihkukin olisi järjestynyt.

Kun olimme saaneet paikat jotenkuten kuntoon, Janssonin kiusaus (jonka olin valmistellut jo purjehduksen aikana), kuohuviini ja uni maistuivat!

Matkaa kertyi yhteensä 888 M ja aikaa kului 7 vuorokautta 7 tuntia. Koneella jouduimme ajamaan n. 66 tuntia.

15.5. Huomasimme selvästi, että ilmasto on muuttunut. Jo illalla ruokaillessamme etsimme villapaitaa ja fleece-nuttua päällemme ja yöllä sai kovasti kiskoa peittoa korville. Aamullakin oli mukava vetäistä pitkähihaista päälle. (Lämpömittari näytti 23 astetta).

Kävin pitkään aikaan ensimmäisessä kunnollisessa kuumassa suihkussa. Tuntui taivaalliselta!

Piipahdimme nopeasti läheisessä supermarketissa ja siirryimme sitten ankkuriin. Veneitä oli ehkä vähemmän kuin olimme kuvitelleet, useita kymmeniä kuitenkin.

Kaupunki näytti erittäin somalta ja siistiltä. Talot ovat värikkäitä ja niiden katot valkoiset. Jokaisella katolla on vedenkeruujärjestelmä, joka lukemani mukaan on pakollinen kaikissa taloissa täällä. Kaduilla vilisi amerikkalaisturisteja. Onneksi sentään mitään rihkamamarkkinatunnelmaa ja katukaupustelua ei ollut.

Kiertelimme etsimässä putkenpätkää spiirapuomin korjaukseen. Saimme sopivan mittaisen vesijohtoputken pätkän ilmaiseksi rautakaupasta, mutta se oli sisämitaltaan liian paksu tarkoitukseemme. Sopiva putki löytyi kyselyjen jälkeen kaupungin laitamilta metallipajasta. Senkin sisämitta oli väärä, mutta siellä luvattiin sorvata se meille sopivaksi. Saimme todeta, että ihmiset täällä ovat erittäin

auttavaisia ja ystävällisiä.

Soittelin ja kyselin VHF:n korjaajaa ja muutaman puhelun jälkeen löytyi oikea mies. Siirryimme huomenna Bermudan länsipuolelle Royal Naval Dockyard marinan laituriin, jossa kaveri tulee tutkimaan vikaa.

Vietimme mukavan illan Ericassa ja söimme mainiot pihvit. Nautimme täällä siitä, että illat ovat valoisia jopa klo 20 asti.

16.5. 2,5 tunnin moottorointi Dockyard Marinaan. Mereltä päin näkyi hyvin, että saari on varsin tiheään rakennettu ja rakentamattomat alueet näyttävät olevan puistomaisia – luonnontilaista maata ei juurikaan taida olla.

Kiinnityimme reunimmaiseen laituriin kyljittäin. VHF:n korjaajamme oli edessämme olevassa englantilaisveneessä asentamassa tutkaa ja tuli sitten Ericaan. Hän teki mittauksia ja totesi kaapelimme kelvollisiksi – isonmaston kaapeli oli parempi. Myöhemmin hän toi meille uuden antennin, jota voisimme kokeilla. Hän lupasi tulla uudelleen keskiviikkoiltana tai torstaiaamuna.

Satamassa oli suuri loistoristeilijä. Saimme kuulla suomalaiselta nuorelta mieheltä, joka tuli jututtamaan meitä, että alus on tehty Turussa. Tämä kaveri oli töissä laivalla ja ensimmäistä kertaa Bermudalla. Aiemmin laiva on liikkunut Floridassa, Belizessä ja niillä kulmilla.

Jonegalaiset olivat skootteriajelulla ja pistäytyivät tervehtimässä meitä.

Kävimme pienellä kävelyllä lähistöllä. Dockyard on vanha, englantilaisten 1800-luvulla rakentama linnoitusalue, jonka rakennuksissa toimii nykyään ostoskeskus, merimuseo, erilaisia pikku myymälöitä ja käsityöläispajoja. Todella komeita kivirakennuksia!

Illalla siirryimme polttoainelaituriin. Luvassa oli kovaa, puuskissa jopa 27 m/s tuulta. Saisimme olla siinä ainakin torstaiamuun saakka.

Kari kiipeili mastossa ja vian syykin selvisi: VHF-antennimme oli katkennut jossain vaiheessa ja lentänyt taivaan tuuliin! Nyt pitäisi saada hankituksi jostain sopivia osia, jotta Kari saa uuden antennin paikalleen.

17.5. Hoidimme aamulla verokorttiasiamme kuntoon (posti oli hukannut meidän työnantajalle tarkoitetut verokorttimme!). Englannista ottamamme venevakuutus Atlantille on päättymässä 15.6. ja saimme puhelimitse järjestettyä Pohjolasta vakuutuksen siitä eteenpäin.

Ajoimme vajaan tunnin matkan bussilla Hamiltonin kaupunkiin. Kapea tie kiemurteli vehreiden maisemien ja hyväkuntoisten värikkäiden talojen vieritse. Hamiltonissa oli kolme suurta risteilyalusta ja turisteja kadut täynnään. Liikenne oli vilkasta ja rantakadulla oli liikennepoliisi korokkeellaan ohjaamassa liikennettä. Huomasin, että hän oli tottunut olemaan kuvattavana, sillä varsin auliisti hän vilkutteli jokaiselle huomaamalleen kameralle!

Kävimme parissa venetarvikeliikkeessä etsimässä liittintä VHF-antenniin ja toisesta sellainen löytyikin. Ruokakauppaa jouduimme etsiskelemään vähän aikaa. Löysimme oikein hyvin varustetun sellaisen.

Sain sieltä jopa ostetuksi uuden muovikauhan, jollaista olen etsinyt kuukausikaupalla. Täälläpäin ilmeisesti käytetään vain metalli- tai puukauhoja.

Paluumatka lautalla Dockyardiin kesti 20 minuuttia. Lautta oli aika viileä, ja olisimme olleet onnellisia lämpimämmästä vaateuksesta – tuuli oli nimittäin aika reipas ja kylmä.

Illalla Kari taas kiipeili mastossa. Tuulta oli jo ajoittain 17 m/s, mutta onneksi Erica oli kohtalaisen hyvin suojassa aalloilta.

18.5. Yöllä tuuli aivan vimmatusti ja Erica oli aika kallellaan. Koska minun punkkani oli tuulen puolella, tuntui

välillä, että tipun siitä lattialle! Nukuimme aika kehnosti tuulta kuunnellessamme.

Aamulla alkoi sataa. Vettä tuli kaatamalla ja tuulta oli jopa 24 m/s. Aamupäivä meni sisällä, nenäänsä ei viitsinyt ulos pistää!

Sateen ja tuulen laannuttua Kari kapusi mastoon laittamaan antennin paikalleen ja kohta tuli Mark paikalle ja tinasi antennin liittimet paikalleen. Testasimme VHF:n ja hyvin toimi – saimme yhteyden Jonegaan yli kymmenen mailin päähän. Korjaus oli aika edullinen emmekä joutuneet maksamaan laiturissa olosta mitään.

Tankkasimme (diesel todella kallista!), otimme vettä ja kävimme tekemässä matkamuisto-ostoksia. Sitten irrotimme köydet ja moottoroimme takaisin St. Georgesiin ja ankkuroimme Jonegan viereen.

Illalla kävimme Jonegassa vaihtamassa viime päivien kuulumiset.

19.5. Veimme aamulla pyykit pesulaan ja kävimme hakemassa spiirapuomin metallipajasta. ”Kaupan päälle” meille annettiin sormenmittaisia todella hyviä bermudalaisia banaaneja.

Hannu oli tarkastanut Jonegan polttoainesuodattimen ja se oli puolillaan roskaa – sama juttu meilläkin. Marigotista tankattu polttoaine on siis ollut varsin törkyistä!

Viimeiset tuoretuotteet ovat vielä hankkimatta ja sitten Erica alkaa olla taas valmis seuraavaan pitkään purjehdukseen (n. 1850 M linnuntietä).

Mukavaa kesää kaikille toivottavat

Arja ja Kari

